

Svajonų
ROMANAI

Aistra

OLIVIA GATES

Per daug paslapčių

9,79 Lt / 2013 lapkritis–gruodis

Knygute.lt

Olivia Gates
(Olivija Geits)

PER DAUG PASLAPČIŲ

Romanas

Versta iš Olivia Gates, A Secret Birthright, 2012
© Olivia Gates, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.
Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Monika Morkūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-752-5

„Svajonių romanai“ yra UAB „Svajonių knygos“
prekių ženklas.

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Pirmas skyrius

- Daugiau nenoriu matyti jokios moters. Niekada.

Po šio tūžmingo šeicho Farydo Al Zafero pareiškimo akimirksniui stojo tyla. Jo pašnekovas bandė susitelkti, tačiau tik dar labiau suirzo.

Tada Emadas Ibn Elkatebas atsiduso.

- Žinau, kad daugiau nenorite matyti moterų. Tačiau kadangi šioje situacijoje svarbiausias esate ne jūs ir ne sunkiai suvokiami jūsų sprendimai, reikalauju.

Farydas nepatikliai, pagiežingai nusijuokė.

- *Tu*, kuris, po velnių, kiekvieną kartą stengėsi įrodyti, kad visos jos yra apsimetėlės, prašai manęs iškęsti tai dar kartą? Nori, kad sukandęs dantis klausyčiausi dar niekingesnių, dar šlykštesnių melagysčių? Kas tu toks ir ką padarei Emadui?

Staiga Emadas prarado savitvardą. Farydas mirktelėjo. Farydo Al Zafero pašnekovas retai naudodavosi savo prigimtinėmis teisėmis, tvirtino, kad neatsiejama jo, kaip dešinėsios Farydo rankos pareiga - pripažinti šeichą savo valdovu.

Emadas Ibn Elkatebas atlyžo, jo veidas atrode nuolankus: dvidešimt penkerius metus šis vyras buvo artimesnis Farydui nei pastarojo šeima, draugai ar medicinos centro personalas.

- Nuojauta, jog nusivilsite, buvo vienintelė priežastis, dėl kurios priešinausi tiems... su manymams, dėl kurių susidūrėte su apsimetėlimis. Bet kuriuo atveju, negaliu kaltinti jūsų dėl pasirinktų metodų. Manieji taip pat neatnešė naudos. Hešamas buvo pernelyg gerai pasislėpęs.

Farydas sukando dantis - jautėsi nusivylęs, niekam tikęs.

Hešamas. Jautri siela ir nepaprastas menininkas. Dešimties vaikų šeimoje - jauniausia, mylimiausia atžala.

Tai jų tėvo, karaliaus, kaltė, kad Hešamas pasislėpė. Daugiau nei prieš trejus metus Hešamas grįžo po ilgos viešnagės Jungtinėse Valstijose, kad paskelbtų, jog ruošiasi vesti. Suklydo pamanęs, kad pavyks įkalbėti tėvą bei gauti jo palaiminimą. Užuot apsidžiaugęs, karalius neregėtai įsiuto. Uždraudė Hešamui bendrauti su sužadėtine ir įsakė ruoštis vedyboms su mergina iš karališkųjų rūmų.

Kai Hešamas atsisakė paklusti, tėvas dar labiau įniršo. Karalius išrėžė, kad iš po žemių iškas tą ištvirkėlę amerikietę, bandžiusią įsibrauti į karališkąją šeimą, ir privers pasigailėti, jog susuko galvą jo sūnui. Maža to, karalius nesiruošė Hešamui leisti toliau švaistyti laiko betiksliams meniniams siekiams bei vengti princo pareigų. Nė motais, su kuo smaginasi Hešamas. Svarbiausia – palikimo klausimas. Tėvas neleistų teršti jų giminės vardo kažkokia menkaverte sąjunga. Hešamas *paklus* arba pasigailės.

Farydas su broliais ir seserimis užstojo jaunėlį, karaliui skyrus Hešamui namų areštą stengėsi padėti jam ištrūkti.

Apsikabinęs brolius ir seseris verkė, lemeno, kad privalo dingti, pabėgti nuo tėvo kurstomos neteisybės bei apsaugoti savo mylimąją. Maldavo visus duoti žodį, kad niekada jo neieškos ir dėl savo pačių gerovės laikys Hešamą mirusiu.

Nė vienas jų tokio žodžio nedavė.

Ir nors visi bandė nepamesti Hešamo iš aki-račio, o Farydas ypač, jaunėlis, regis, pašalino visus savo pėdsakus.

Farydas vis labiau pyko ant tėvo.

Jei ne priesaika tarnauti savo žmonėms, taip pat būtų palikęs Džizaną. Tačiau taip nebūtų nubaudęs tėvo. Karaliui nesvarbu, jei praras dar vieną sūnų. Po Hešamo dingimo valdovas tepasakė, jog viliasi, kad jaunėlis neiškrės nieko, užtrauksiančio šeimai ir karalystei nešlovę. Farydas buvo įsitikinęs, kad tėvas verčiau jau matys Hešamą mirusį, nei leis jam susilaukti vaikų.

Tačiau nutiko dar blogiau.

Po daugelį metų trukusio Farydo troškimo susisiekti su broliu, jis sulaukė Hešamo skambučio iš ligoninės priimamojo Jungtinėse Valstijose. Iš paskutinių jėgų paskambino paprašyti paslaugos. Ne sau, o moteriai, dėl kurios paliko viską ir kuri tapo visu jo gyvenimu.

*Pasirūpink Lyne, Farydai... ir mano vaiku...
apsaugok juos... pasakyk, kad ji yra viskas...
pasakyk jai... atsiprašau už tai, jog negalėjau
suteikti to, ko ji nusipelnė, už tai, kad palieku
ją vieną su...*

Tokie buvo paskutiniai jo žodžiai. Farydas maldavo brolio pasakyti daugiau, palaukti, kol atvyks jo išgelbėti. Tačiau išgirdo nepažįstamojo balsą, informavusį, jog brolis nugabentas į operacinę.

Farydas kaipmat išskrido tuščiai vildamasis, kad spės laiku, tačiau jam atvykus brolis jau senokai buvo išleidęs paskutinį kvapą.

Dar labiau kentėjo sužinojęs, kad Hešamas buvo visiškai nekaltas dėl įvykusios katastrofos. Kažkoks aštuoniolikmetis vairuotojas pradęs kontrolę nušlavė vienuolika automobilių, pražudydamas daugybę žmonių bei dar daugiau sužeisdamas. Sielvartas aptemdė Farydai protą, tačiau vyras įstengė pasiūlyti pagalbą. Kaip pripažintas chirurgas ir vienas geriausių šios srities specialistų, jis buvo sutiktas išskėstomis rankomis, operavo sunkiausias neurologines traumas ir išgelbėjo pacientams gyvybes, tačiau Hešamui padėti nebegalėjo.

Farydas per vėlai sužinojo, kad automobilyje kartu su jaunėliu broliu buvo kažkokia moteris. Ji nenukentėjo, nė nebuvo atpažinta ir vos tik Hešamas mirė, paliko ligoninę. Duomenų bazėje žinių apie aukas taip pat nebuvo.

Kraujuojančia širdimi Farydas pargabeno Hešamo kūną į Džizaną. Po širdį veriančių laidotuvių, kuriose karalius nedalyvavo, Farydas pasišovė surasti Lynę ir brolio vaiką.

Tačiau Hešamas buvo pasislėpęs perdėm puikiai. Regis, vos žengęs koją žingsnį, tuoj jį ištrindavo. Naujai prisiimtos tapatybės tyrimai

neatskleidė buvus žmoną ar atžalą. Netgi pražūtingasis automobilis buvo nuomotas kitu vardu.

Prabėgus mėnesiui po brolio netekties Farydas sumojo, kad liko vienintelė išeitis. Jei nepajėgs rasti Hešamo moters, leis *jai* pačiai susirasti *ji*.

Farydas grįžo ten, kur Hešamas mirė, visoms žiniasklaidos priemonėms išplatino pranešimą, kad toji moteris su juo susisiektų. Žinutės buvo su potekste, kad kreiptųsi tik tinkamas žmogus. Ar bent jau Farydas stengėsi, kad jos tokios būtų...

Moterys tiesiog *užpuolė* Farydą.

Emadas vijo šalin įžūliausias melages: jau turinčias paauglius vaikus, bevaikes ir vis patarinėjo Farydai nebešvaistyti laiko. Emadas buvo įsitikinęs, jog tos moterys – turtų medžiotojos. Farydas, milijardierius chirurgas, šeichas, visada buvo aukso ieškotojų taikiny. Ir dabar prikvietė jų tuntus.

Farydas negalėjo nusileisti ir nepaleido nei vienos, kuri bent kiek atitiko kriterijus.

Kandidatėms nė nepravėrus burnos Farydas imdavo bjaurėtis. Tačiau prisivertė iškęsti visus prisistatymus. Buvo įsitikinęs, kad Heša-

mas, žmogus, mylėjęs ir kūręs grožį, pamilo tik vidumi ir išore tobulą asmenybę: gracingą, vertą pasitikėjimo. Bet kas, jei Hešamas nebuvo toks reiklus, kokių jį laikė brolis?

Po mėnesį trukusių kankinančių nusivylimų Farydas grįžo namo pripažinęs, jog patyrė nesėkmę. Suprato, kad visi bandymai pasmerkti žlugti, jei nebus gauta naujos informacijos. Kitus du mėnesius Farydas kasdien mąstė apie brolio moterį ir vaiką – galbūt jie kažkur netoliese ir stokoja būtiniausių dalykų.

Farydas ėmėsi priemonių atgauti pusiausvyrą: sutiko su mokomosios ligoninės Valstijoje prašymu atlikti nemokamas operacijas. Dalį laiko jis visada skirdavo geraširdiškiems darbams, tačiau niekada tokiu įtemptu grafiku. Jo paties medicinos centre darbo buvo pernelyg daug, kad užsiimtų labdaringa veikla. Paskutiniąsias keturias savaites vyras plušėjo iš peties ir tai palengvino širdgėlą.

Šiandien buvo paskutinė diena. Po tokio beprotiško tvarkaraščio Farydas bijojo gresiančio laisvo laiko, lyg tai būtų neišvengiamas šuolis nuo stataus skardžio...

- *Somow'wak?*

Emado *Jūsų didenybe* išblaškė prisiminimus

ir beviltiškumo jausmą.

Farydas atsistojo.

- Daugiau *nesiruošiu* priimti jokios moters, Emadai. Tu buvai teišus. Dabar manęs neperkalbinék.

- Užtikrinu, nesisstengiu. Atsikračiau galybės moterų, atėjusių su jumis pasikalbėti.

Farydas mirkstelėjo.

- Buvo dar?

- Tuzinai. Šnektelėjau trumpai, bet né neužsiminiau jums.

Farydas papurtė galvą.

- Kas naujo? Tik nesakyk, kad avantiūra, kuriai ryžausi apimtas sielvarto ir kuri nežadėjo jokių rezultatų, pagaliau davė vaisių?

Emado lūpos įsitempė, kai Farydas išrėžė štai šiuos kadaise Emado pasakytus žodžius.

- *Somow'wak* turi nepriekaištingą atmintį.

- *Aih*, prakeikimas. - Staiga jis ėmė kažką įtarti. - Nori, kad vėl pradėčiau šį... *farsą*?

- Tenoriu, kad pamatytumėte šią vienintelę moterį.

Farydas susiraukė pažvelgęs į Emadą. Elka-tebas net į liūtą nežvelgtų su tokiu apdairumu.

Jameel. Puiku. Farydas buvo beprarandęs

viltį. Pasibjaurėjo supratęs, jog ima stokoti iš-
tvermės.

- Kodėl? Kuo ji tokia ypatinga?

Emadas atsiduso akivaizdžiai nesuprasdamas, kodėl turi pagrįsti savo įsitikimą.

- Ji bandė susisiekti neįprastu būdu. Nepasinaudojo kontaktiniu numeriu, nurodytu skelbime, ir nuo pat tos dienos, kai atvykome, bandė susisiekti su jumis per ligoninę. Šiandien, kai jai buvo pranešta, jog išvykstame, pratrūko raudoti...

Farydas nušveitė segtuvą, kurį laikė rankose.

- Vadinasi, ji dar gudresnė už kitas: suprato, jog kitų apsimetėlių taktika neatnešė vaisių, tad pabandė apeiti tavo įžvalgią akį bei apgaulę pasiekti mane. Ir kai *taip* nepavyko, iškėlė sceną. Štai kodėl nori, kad ją pamatyčiau? Kad sumažinčiau padarytą žalą? Nebedidinčiau skandalo, *į kurį įtraukiau ir save, ir savo šeimą?*

Tamsios Emado akys buvo nebylios.

- Nenoriu iš naujo užvirti šios košės, kai jau sugebėjau viską pažaboti. Bet ne tame esmė. Šiandien priimamajame pasikeitė pamainos darbuotojai. Jie tebuvo girdėję gandus apie moterį, pastarąsias keturias savaites lūkuriuo-

jančią aplink. Kai jie nepajėgė su ja susitvarkyti, atsiuntė pas mane ir aš... mačiau ją, išklausiau dalį to, ką lemeno. Ši... *atrodo*, yra kito-
kia. Regis, išties sutrikusi.

Farydas prunkštelėjo.

- Ir dar talentingesnė aktorė, taip?

- O gal toji, kurios ieškote.

Al Zafero širdyje pabudo viltis, tačiau ji kaipmat virto nusivylimu.

- Netikiu.

Emadas pažvelgė šeichui tiesiai į akis.

- Toji, kurios ieškote, *egzistuoja*.

- Tik ji nenori būti surasta, - burbtelėjo Farydas. - Ji turėtų žinoti, kad išnaršiau pasaulį skersai išilgai, kad ją rasčiau, tačiau vis tiek neatsišaukė. Kodėl gi dabar nuspręstų pasirodyti, kai niekas nepasikeitė?

- Galbūt mes ne viską žinome.

Farydas užsimerkė. Šalta Emado logika varė jį iš proto. Farydo būseną buvo kur kas blogesnė, nei jam pačiam atrodė, jei jau nuo bet kokio Emado žodžio ar veiksmo buvo per plauką nuo sužvėrėjimo. Atrodė, kad bandymas nuo visko atsiriboti atsiėjo nerviniu išsekimu.

Žemas ir bejausmis Emado balsas žeidė Farydą it skausmingos adatėlės.

- Tikrai žinome, kad Lynė yra šioje šalyje.

O kas, jei ši moteris ir yra Lynė?

Farydas vėl pajautęs rusenančią viltį užsi-merkė. Tačiau per vėlu. Vyro abejingumas jau buvo pražudęs visus lūkesčius.

Ši moteris tikriausiai nebuvo Hešamo myli- moji, tačiau ką reiškia iškėsti dar vieną prisi- statymą? Verčiau jau užbaigti visa tai.

Kai Farydas atsimerkė, Emadas žiojosi sakyti dar vieną argumentą. Šeichas pakėlė ranką sustabdydamas pašnekovą.

- Pakviesk ją. Duodu dešimt minučių ir nė sekundės daugiau. Pasakyk jai tai. Tada neš- dinsiوسي ir kaip gyvas negrįšiu į šią šalį.

Emadas atžariai linktelėjo ir atsistojo.

Farydas stebėjo modernia ligoninės erdve nužingsniuojantį savo kompanioną, tada kles- telėjo į prabangią, oda aptrauktą besisukančią kėdę. Atrodė, lyg būtų atsisėdęs ant erškėčių krūmo.

Jei bus drebiami dar baisesni melai ar krūp- telėti verčiančios istorijos apie Hešamą, jis neatsako už savo veiksmus.

Farydas piktai žvelgė į duris. Apsvarstė visus scenarijus. Nuo virkavimų, kvailų šypsenų iki gundymo. Numanė, kokia bus ir ateinančioji....